

SECCIÓ LITERÀRIA

Las finestras tancadas

Ja fa tres anys que las veig tancadas las finestras que estár. devant per devant del meu taller, del cuartet un temps mon niu més preuhat, desd' hont las mirava obertas servint de march al busto més atractiu de donçella y á la cara més bonica, d' ulls de foch y somris angelical. Y are están tancadas, y ja fa tres anys, y encare 'm prensan lo cor, tan mudas, quietas y espentables. Fins les aurenas no hi fan lo niu sobre d' ellas y sota 'l teulat, com si endevinessin la tristesa en que han quedat, puig sos xiscles no 's rebejeran ab les alegres riallas y cants que los corejavan.

Perque ella ja no hi habita y tampoch ningú; y las finestras están tancadas y en los reconas las aranyas hi taxeixen ses tranyinas pulsosas embrutantho tot, fentme un cuadro de desolació y tristesa.

Ja no s' obren ab estrépit com avans, fentme girar lo cap y trovarme ab uns ulls plens d' amor y foch que 'm abrasavan l' ánima y la omplian de plers suavíssims; ja no las obren aquellas mans que eran una monada de rodonas y blancas y ben fetas, fentme signos y dientme cosas ab ellas pera no cridar l' atenció dels vehins y del meu mestre que al costat de mon taller tenia 'l seu, hon trevallavam y enrahonavam sense veurems.

Ja no 'm diu ab signos d' ansia y amor com avans que havent plegat hi vagi allí, al seu piset, pobre, més rich perque tancava un tresor de bellesa y amor, de consol y ditxa per mí, hont las horas passavan volant y plahentas, horas ansiadas, horas que are ansio, y no 'm vindrán may més... may més!...

Y aixó m' ho recordan las finestras, sempre tancadas, dihentme que tot se m' ha acabat, que no se m' obrirán més com avans, perque l' he perdut á n' ella y no 'm pot tornar.... Oh! y que pahorosas, tancadas com las miro sempre, com ninxos d' un cementiri, calladas y eloqüents parlantme de soletat y desengany!.....

Ellas que eran lo que 'm restava de ma felicitat passada, las que 'm recordavan ma dissort, sempre que ma vista volia distrauers de la soletat y petitesa de mon cuartet-taller; y quan volfan mos ulls anleyrarse al cel y extasiarse en son blau puríssim los atreyan aquellas tacas, que un poch més avall se destacavan de la paret y sota el teulat, aquellas tres finestras tancadas, de fusta pintada d' un color emvellit y foch y apagat, com eran apagats aquells ulls que eran la llum hermosa que avans hi brillava.....

Per xó tant com podfa no hi mirava á fora, treballava forsa v ab tenacitat y procuraba continuament atendre á mon treball; més una distracció qualsevol me las mostrava aquellas finestras tancadas, sempre devant meu, negras y reflectant sa negror dins la meua ánima, lápidas mortuorias, recordant la mort de ma felicitat.

Moltas vegadas habia inventat recursos per fer veure á mon mestre lo incómodo de aquell piset, que per taller no servia gayre y ademés era molt alt, y pesat de pujarhi, per més que sas llums eran bonas y directas del nord; pero aixó també n' hi havian de altres ab la mateixa llum, y més grans y céntrichs y cómodos, y fins li deya ahont eran y li feya venir ganas de mudarse. Mes ó siga per peresa ó no sé que, ja al endemá no volia ni que tan sols se 'n parlés del assumpto y nos engolfavam de nou en conversas y discussions d' art. Y jo me hi engolfava llavors desesperat ab més ansia que ell, ab l' ansia d' un desesperat náufrech que s' agarra al objecte que 'l pot salvar. Mes l' ansia 'm portava 'l cansanci y defallia, y sempre, sempre tornavan á ma pensa aquells jorns felissos y aquella imatge estimada se 'm apareixia fentme senglotar de pena perque.... si las finestras ben be m' ho deyan que era morta ma ditxa, ma joya.... perque no s' obrían ja per deixar veurer aquella visió hermosa, aquella ánima enamorada reflectantse en sos ulls puríssims y sonrientme....

Antes mostrantme tant aprop un cel, y are tant aprop també recordantme ma soletat, mas desditxa, clavantse en ma pensa perque no puga oblidar ma tristesa, la mort d' aquell ángel que volá al cel ab tota sa ignocencia y perfums, flor no marcida, poch ans poncella, despertant al amor, y á un temps quasi, abressada per la mort més inesperada.

Molt temps mos ulls la ploraren, fitxos en aquelles finestras que tancaren las mans del desconsolat pare, ja vellet y pobre y desamparat, per no obrirse maymés, abandonant aquella pobra golfa, que res més no era. Poch á poch se marciren las fullas d'

una enredadera que voltava las finestras, perque no eran regadas, y al véurelas marcirse y caure poch á poch una després de l' altre, me semblava que acompanyavan mon sentiment y mon dól....

Y de tot, de tot, sols me quedan per mofa, enfront meu sempre, las tres finestras tancadas, solas, imatge d' una font que s' ha secat y no raja ni una gota pel pobre assedegat y trist viandant....

ARTHUR GIRBAL BALANDRU

¡ BON COP DE FALS !

Ja que 't despertas — ¡ oh Catalunya !
y al ayre mostras — tos quatre pals,
óu d' una rassa — valcuta y noble
el crit planyívol: — ¡ Bon cop de fals !

Bon cop que segui — lo rassa mala
que foragita dels cors el bé,
per— a que creixi — en nostre terra
la flor hermosa — de santa Fé.
Fills de ma terra ! — per nostres maís
es cura feta — Bon cop de fals.

Bon cop, ma Patria—pera 'ls que 't venen
per l' egoisme — que 'ls cega 'l cor,
pels que malgastan — ton patrimoni
y al llot t' enfangan — del deshonor.
Arrán seguém-la — eixa herba ingrata,
qu' aixís de patria — l' amor esclata.
Gent de la terra, — per-a eixos maís,
es cura feta — Bon cop de fals !

Bon cop y fora — pels que deslligan
los sagrats vincles — de santa llar:
qu' eixa es la soca — que en sa brancada
á tú, ma Patria, — té d' ombrejar.
Son arrel fondo — pel que socava,
com brí malèvol — xuclant llur sava.
Fills de ma terra, — per eixos maís,
es cura feta — Bon cop de fals !

Bon cop y fora — pels qu' impedeixen
de tos mil brassos — l' activitat,
pels qu' amarguejan — lo pa que menjan
y fins te 'l roban — quan l' has pastat.
D' eixa bordanca — nissaga avara
que t' activa — fa pagar cara;
¡ Noble nissaga, — tréune los maís
qu' es cura feta — Bon cop de fals !

Pels que voldrian fondre ta historia,
costums y llenga y tradició,
Bon colp per eixos, — ó 'ls cels escriuhen
en ton front noble — maledició;
Pels que t' explotan — y fins voldrian
á daus jugarse — ta vestidura
quan ja de runes — un munt te fessen
¡ bon cop ! qu' es eixa — pitjor malura.
¡ La meua Patria, — pera tos maís,
es cura feta — bon cop de fals !

ANTONI VIVER

Girona, 1900.

SECCIÓ RELIGIOSA

Santoral

Dilluns 6.—La Transfiguració del Senyor: Sts. Just y Pastor
Dimars 7. — St. Gayetà y St. Albert.
Dimecres 8. — St. Ciriach y St. Miró.
Dijous 9. — St. Romá y St. Rústech.
Divendres 10. — St. Llorens.
Dissapte. 11. — St. Tiburci y Sta. Filomena.
Diumenge 12. — Sta. Clara y Sta. Felicitíssima.
Dilluns 13. — St. Hipólit y Sta. Cassia.
Dimars 14. — St. Eusebi y Sta. Limbaina. *Dejuni.*
Dimecres 15. — ✠ LA ASSUMPCIÓ DE LA MARE DE DEU: Sant Tarcissi.

Quaranta Hores.

Del dia 6 al 11, en la iglesia de St. Feliu; del 12 al 15 en la de St. Pere.

SECCIÓ COMERCIAL

Mercat de Girona del dia 4 de Agost

Especies	Mesures	Pesettes
Blat	QUARTERA DE 80 LITRES	15'50
Mestall	"	13'00
Ordi	"	9'50
Ségol	"	0'00
Civada	"	8'00
Besses	"	14'00
Mill	"	15'00
País	"	15'00
Blat de moro	"	14'00
Llobiús	"	8'50
Fabes	"	14'00
Fabó	"	15'50
Fassols	"	25'00
Monjetes	"	23'00
Ous	Dolzena	1'20

Girona. — Establiment tipogràfic de Paciá Torres
Plassa de la Constitució, 9.

parcialitat que representan, Ab los partits centralistes estém disposats á lluytarhi noblement, á cara descoberta. ab rahons y dintre 'l terreno legal. Si no 's senten ells ab pit pera ferho, no estém disposats á consentilshi ab lo nostre silenci y ab la nostre equiescència qu' abusin del poder en contra nostre d' una manera solapada é hipócrita. Qu' ho diguin clar qu' están disposats á obrar en contra nostre dintre y fora de la llei: llavors sabré m á que atenirnos y tothom podrà ferse càrrech de qui son ells y qui som nosaltres. Los extrems á que 's veuen precisats á acudir pera ofegar ó pretendre ofegar, mellor dit, lo Catalanisme, mostraran als ulls del poble de part de qui está la rahó y la justícia.

— L' anada á Reus de l' Orfeo Catalá lo die de St. Jaume promogué, com per tot, en aquella ciutat un esclat d' entusiasme y una explosió de sentiments catalanistes, á despit del caciquisme local y dels seus instruments interessats, acollits dels partits centralistes, que feren lo que pogueren, inútilment, pera deslluhir la festa.

— En vista de la bona acollida que ha tingut *Lo Catalá devot*, son autor, lo reverent Mossen Tomás de Aquino Rigual, ha resolt també publicar altres llibres de devoció escrits en nostra llengua ab l' intent de fundar una Biblioteca que portará 'l títol del esmentat devocionari. Los primers que dintre pochos dies veurán la llum pública serán *La Santa Missa* y *La bona mort*.

Felicitém á Mossent Rigual per tant lloable pensament y recomaném á tots los fidels catalans aquexes obretes que aviat se trobarán de venda en totes les llibrerías católicas de Catalunya, al preu de una pesseta l' exemplar, encuadernades ab elegancia.

— *Lo Teatre Regional* ha regalat á sos soscritors un diálech cómic en vers titolat; *El Ball infantil*, original del festiu escriptor En Joseph Asmarat. Agraphim l' envió.

— La associació regionalista *L' Escut Emporitá* de La Bisbal, sembla que té 'l propòsit de organisar unes classes gratuïtes de solfeig pera joves, ab lo saludable intent de fomentar l' amor á la música popular catalana y allunyarlos de tota mena de diversions perjudicials.

— Ha mort en la Vall d' Aro nostre amic el poeta En Joan Sitjar y Bulcegura. Era molt conegut en nostre ciutat, ahont tot sovint se 'l veya, y als que havian tingut lo pler de conéxel y de sentirli recitar, ab l' entusiasme de noy que sols ell tenia, les seves poesies, difícilment podrán oblidarlo.

Era poeta de molt sentiment y de forma correctíssima y es una llástima que ses composicions no 's pugan llegir apilades en un llibre. Nosaltres n' hi conexém algunes, recullides de sos llabis, que farian honra á las lletres catalanes. Al cel sia.

— Lo Rey Humbert d' Italia ha sigut assassinat en Monza per un tal Angelo Bressi. Lo compte de Nápoli, fiell primogénit d' aquell, ha sigut proclamat son sucesor ab lo nom de Victor Manuel III.

— Per quasi unanimitat, donchs sols hi hagué, tres ó quatre vots en contra, fôu aprobada en junta general pel Colegi d' Advocats de Barcelona la proposició que copiárem íntegra en nostre número passat. Los advocats de dit Colegi que son Diputats á Corts, senyors Sol y Ortega, Abadal y Cucurella s' oferiren á defensarla en lo Parlament quan sia d' oportunitat y 's manifestaren conformes ab la matexa. L' asistencia d' advocats á la Junta general en que 's prengué l' aludit acort fôu nombrosíssima.

Creyém que quan arribi l' hora d' esser consultat lo Colegi d' advocats de Gerona estarà en lo lloch que li correspon.

— Nos diuhen d' Olot que es probable que per la Exposició que en dia vila se inaugurarà en lo dia 15 d' Agost hi assistisca l' Orfeo Catalá, tota vegada que no podrà assistir á la Festa Major com s' havia anunciat, donchs per aquella fetxa te de emprendre sa proyectada excursió á París. Se 'ns diu axis mateix que la part artística de la exposició serà valiosíssima dades les firmes que hi concorren, y nosaltres sabém també que hi han enviat alguns treballs varis artistes d' aquesta ciutat.

— Lo dia 22 del prop passat tingué lloch en lo vehi poble de Sarriá la inauguració del Teatre en que ha sigut convertit lo gran saló de ball del casino «La Unió» (sala Murgueta), en quin local hi fou celebrat fa uns tres mesos l' últim meeting permés pera la propaganda de nostras honradas ideas.

La comedia catalana en dos actes «La Malvasia de Sitjes» y las zarzuelas «¡ Viva mi niña !» y «Lo primer dia» representadas ab molt d' acert per los aficionats de «Las Odaliscas», agradaren moltíssim á la nombrosa concurrencia qu' omplia de gom á gom lo nou Teatre. S' acabá la festa ab un bonich ball de Societat.

Pera 'l dia 12 está anunciada un' altre escullida funció teatral que també acabarà ab un ball de societat, dedicantse després la junta del Casino als preparatius pera la festa major que será lluhidíssima.

— Un company nostre que 'l dia de St. Tou estigué en lo poble de Celrá, s' pogué convencer de la eficacia de nostres actes de propaganda. Per tot arreu senti forts crits de ¡ visca Catalunya ! y las virils estrofas dels «Segadors» cantadas per grans y petits en la plassa y carrers d' aquella població.

— Els dias 5 y 6 celebra sa festa major el barri del Pont. La orquesta contratada pera las sardanas y balls de societat es la de «La Bisbal» y ademés un' altre exclusivament pera las sardanas á la nit.

— Dimecres morí en Caldas de Malavella hont hi prenia les aygues, lo Catedràtic de Dret Romá de la Universitat de Barcelona D. Joseph Pou y Ordinas. Al cel sia.

— Ha sigut nomenat vicari de la parroquia de la Catedral lo Reverent Conrad Dalmau, fill d' aquesta ciutat.